

**DEVETNICA
SVETOM OCU
BENEDIKTU**

VELIKOM ZAŠTITNIKU
I POMOĆNIKU U NASRTAJIMA
ZLOGA I PAKLENIH SILA

PAŽNJA!

**STALNO BUDITE BUDNI I PAŽLJIVI!
UZ VAŠE VIDLJIVE NEPRIJATELJE
POSTOJE I NEVIDLJIVI NEPRIJATELJI,
STRAHOVITA BIĆA, A TO SU DEMONI,
ZLI DUHOVI, KOJI SLE UVIJEK NA
DJELU DA VAS OPLJAČKAJU!**

**BUDITE BUDNI DA NE PADNETE
U NJIHOVE MREŽE!**

Dragi brate i sestro u Kristu!

Velika naučiteljica Crkve i učiteljica duhovnog života Sv. Tercija Avilska koja dobro pozna sotonsku taktiku kaže: «Sotona dobro zna, on-veliki izdajnik da ona duša koja ustraje u molitvi, povezana je s Bogom i za Sotonu je izgubljena. *Zato radi svim zadovoljstvima da tu dušu odvrati od molitve i tako je slomi da postane njegov plijen, kako bi se moglo njegove sile razjarići u našem umu i našem srcu potičući na mržnju, klevetu, laž, podmuklost, uništenje duša i svako зло.*

Činimo ono što su činili mnogi Sveci, JER SVIJET baš tebe grabi, čim se pokažeš. Izbjegavajmo ono što su Sveti izbjegavali, vapimo Gospodinu kao što su Sveti vapili, molitvom, postom, pokorom. MISLIMO NA VJEĆNOST. OVCE BOŽJEG PASTIRA SU OVCE I BOŽJE PASTIRICE JER IH JE POD KRIŽEM U ZAŠTITU SVOJU PRIMILA. S punim pravom su dakle, duhovni sinovi Sv. Franje Ašiškoga Djevcicu Mariju upravo pod ovim nazivom sa dozvolom pape Klementa XIII. odabrali zaštitnicom. Čvrsto se moramo držati NEBESKE PASTIRICE koja će ti dati snage da u svijetu možeš živjeti anđeoski. Utecimo se Njoj koja je naša UZVIŠENA SVJETLOST, KOJA OTKRIVA LUKAVOST VRAGA, RAZVESELJUJE I JAČA. BUDIMO POSLUŠNE OVCE, UPRAVLJAJUĆI JOJ MOLITVE, ŽRTVE I POSTOVE KAKO BI I DRUGE IZGUBLJENE OVCE IMALE NEBESKU PAŠU I VJEĆNU RADOST. **PRISUTNOST I DJELOVANJE SOTONE JE OČITO.** Neprrijatelj duše tvoje koji ti tako sve slatko nudi u lažnom sjaju, govori: «**UZMI SVE JE DOBRO I LIJEPO, UŽIVAJ, i mnogi padaju a NE ČUJU NAJBITNJIJE «AKOMI SE POKLONIŠ»**

Sotona je velika sila, ali sila koja je pod kontrolom NAJVEĆE SILE KOJA JE VEĆA OD NJEGOVE. BOG KONTROLIRA I NADZIRE NJEGOVO DJELOVANJE, I ISKORIŠĆUJE IH ZA SVOJE VLASTITE CILJEVE I SVRHE, ODREĐUJUĆI GRANICE, DO KOJIH SOTONA SMIJE DOĆI, JER SE MORA POKORAVITI ODLUKAMA BOŽIJE PROVIDNOSTI.

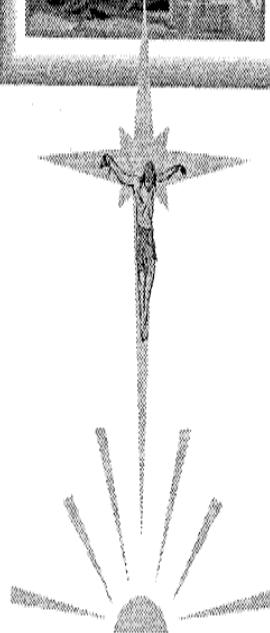
NE TREBA DRHTATI PRED SOTONSKOM SILOM JER SOTONA NIKAD NE LUNJA SAM POPUT BIJESNOG PSA, KOJI JE RASTRGAO LANAC KOJIM JE SVEZAN. BOG UVIJEK DRŽI SOTONU NA LANCU I PO DANU I NOĆU TE ZATO SOTONA NA LANCU MOŽE SAMO LAJATI ALI NE MOŽE UJESTI.

U velikoj nadi da će ova devetnica Sv. Benedikta donijeti mnogima pomoć u njihovim potrebama, zaštitu od paklenih sila i pobjedu u borbi nad zlobnim neprijateljem od srca svima želim **POBJEDU, MIR, NADU I RADOST.**

Anda Lucija Jović

Sotona ne postupa jednako sa svim ljudima, ne služi se istim bijesom, s istom žestinom protiv sviju. Osrednji kršćani i okorjeli griešnici već su za Sotonom kao siguran pljen. Sotonska bjesnoća i žestina obara se posebno protiv obraćenika, koji su se udajili od sotonskih mreža, nastojeći da ne dodu u sotonsko carstvo. **SOTONSKA ŽESTINA OBARA SE I PROTIV GORLJIVIH KRŠĆANA, PROTIV ONIH, KOJI SE ZAUZIMAJU SVIM SILAMA ZA BOŽJE KRALJEVSTVO,** protiv svetaca i svih onih, koji su pobožni i odani Kristovoj Majci Mariji. DEMON SOTONA ISKUŠAVA I NAPASTUJE **POSEBNO ČISTE DUŠE.** SVAKI PUT KAD SOTONA VIDI DA ĆE NEKA OSOBA SPREMNO ĆINITI DOBRA DJELA, PODVOSTRUČUJE SVOJE SILE ĐAVOLSKU. **NAJVEĆI SVECI SU ONI, KOJE SOTONA NAJVİŞE NAPASTUJE, JER SVE PODUZIMA DA ZAPRIJEĆI ŠIRENJE BOŽJEG KRALJEVSTVA.**

Sveti župnik Arški

«Mislim
da ništa ne traži tako
velik napor
kao moliti Boga.
Naime,
kad netko hoće moliti,

NEPRIJATELJI
NASTOJE
PO SVAKU CIJENU
OMESTI GA, ZNAJUĆI
DA IH NIŠTA
TAKO NE SPUTAVA
KAO MOLITVA.

Koji god posao
čovjek započne,
ako

USTRAJE DO KRAJA,
POSJEDOVAT ĆE MIR.

ALI MOLITVA
TRAŽI BORBУ DO
POS LJEDNJEG
DAHA!»

Sv. Otac Agaton

**DOBRO KOJE ČINIŠ
SUTRA ĆE BITI ZABORAVLJENO
NIJE VAŽNO! ČINI DOBRO!**

"Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv vlasti, protiv vrhovnika ovoga mračnoga svijeta;

**PROTIV ZLIH DUHOVA, KOJI BORAVE
U NEBESKIM PROSTORIMA"**

Efez 6,12

**AKO POMAŽEŠ
LJUDIMA, MOŽEŠ LOŠE PROĆI.
NIJE VAŽNO! POMOZI IM!**

**DAJEŠ SVIJETU NAJBOLJE OD SEBE,
A ON ĆE TI UZVRATITI UDARCIMA.
NIJE VAŽNO! DAJ NAJBOLJE OD SEBE!**

Majka Terezija

PRVI DAN

IZ ŽIVOTA SVETOG OCA BENEDIKTA

Benedikt, s imenom koje se prevodi kao »SRETAN NAVJEŠTAJ», rođio se oko god. 480. u imućnoj i gospodskoj obitelji sadašnje Nursije (Norcie). Ovaj gradić, opravdano ponosan tako slavnim sinom, posvetio je veličanstven hram u čijoj kripti mjesna predaja gleda kuću gdje su se rodili naš svetac i njegova sestra Skolastika. Kad je kod kuće završio prve nauke, još vrlo mlada su ga poslali u Rim da se izobrazи u književnosti i pravu.

Ali se Benedikt brinuo i za svoje srce: »Zrele misli već od najnježnije dobi» kako ističe sv. Grgur, osjetio je odvratnost i strepnu nad porocima, koji su okruživali razuzdane rimske studente, sablažnjivim strastima i ostacima poganstva. Pobježe sa svojom srčanom odlukom koja otkriva čvrstu čud njegova duha. Pobjegao je da se preda asketskom životu. Najprije se zaustavio u skromnom mjestu Affileu, kraj Rima, gdje je naumio boraviti s pobožnim osobama koje su se bile posvetile istom cilju.

Ostao je bez roditelja, tako da se uz njega nalazila njegova vjerna dojilja koja ga je i dalje vjerno pomagala. Upravo je njen prisutnost pružila prigodu da se javno otkrije svećeva svetost. Posudila je «capisterium» tj. glinenu posudu kojom se tada vršilo žito. Dobra ženica najednom opazi kako joj je posuda pala i razbila se u dva komada. Možemo zamisliti tjeskobu jadnice!

**SVETI BENEDIKT SE DAO U MOLITVU. USTAVŠI S
MOLITVE DOJILJI PRUŽI POSUDU TAKO ZACI-**

JELJENU DA SE NA NJOJ VIŠE NIJE POZNAVALA NI NAJMANJA PUKOTINA. ZAR JE MOGLA ŽENA OD RADOSTI NAD TIM LIJEPIM ČUDOM, ŠTO GA JE IZVEO NJOJ TAKO DRAGI DJEČAK, DRŽATI ZATVORENA USTA? Govorila je o njemu i sav je onaj svijet, uzbuden tim pripovijedanjem, obuzelo udivljenje. Posudu su TOG ČUDA OBJESILI NAD CRKVENA VRATA DA SE TADA I UBUDUĆE SVI DIVE KAKO VISOKIM JE STUPNJEM BENEDIKT ZAPOČEO SVOJ ŽIVOT SVETOSTI. MOLITVA ĆE MU I KASNIJE KROZ MNOGO GODINA ISPROSITI OD BOGA TOLIKO ČUDESA.

Dojilja nije predviđela sve posljedice te epizode. Dašak slave poniznog mladića, željnog da se svidi samo Bogu, naveo ga je na odvažnu odluku: ostaviti će svoje prijatelje, oprostiti se od pobožne dojilje i posvetiti se idealu kršćanskog savršenstva kakav je gledao u zamisli monaštva, jer su već u Italiji živjeli čuveni monasi, koji su mogli u zanosnim dušama probuditi oduševljenje prema duhovnim visinama.

U špilji koju je odabrao Benedikt za svoj boravak u posvemašnjoj odijeljenosti od svijeta, u kojoj se vidjelo samo nebo i netaknuta priroda, ipak nije ostao posve nezapažen. Dok se on vrtio po izazovnoj oštrini jedne klisure, susreo ga je pobožan monah po imenu ROMAN, koji je živio u obližnjem samostanu. Saznavši za njegov naum zadržao je za se povjerenu mu tajnu, a mladića zaodjenuo monaškim ruhom. U svojoj se ljubavnosti čak ponudio da će na sebe preuzeti obvezu i u određene se dane nadviti nad Benediktovu špilju, da mu s vrha pećine o konopcu spusti kruh koji će ga prehranjavati. ZA TRI GODINE, U SAMOĆI, STROGOSTI ŽIVOTA I MOLITVI

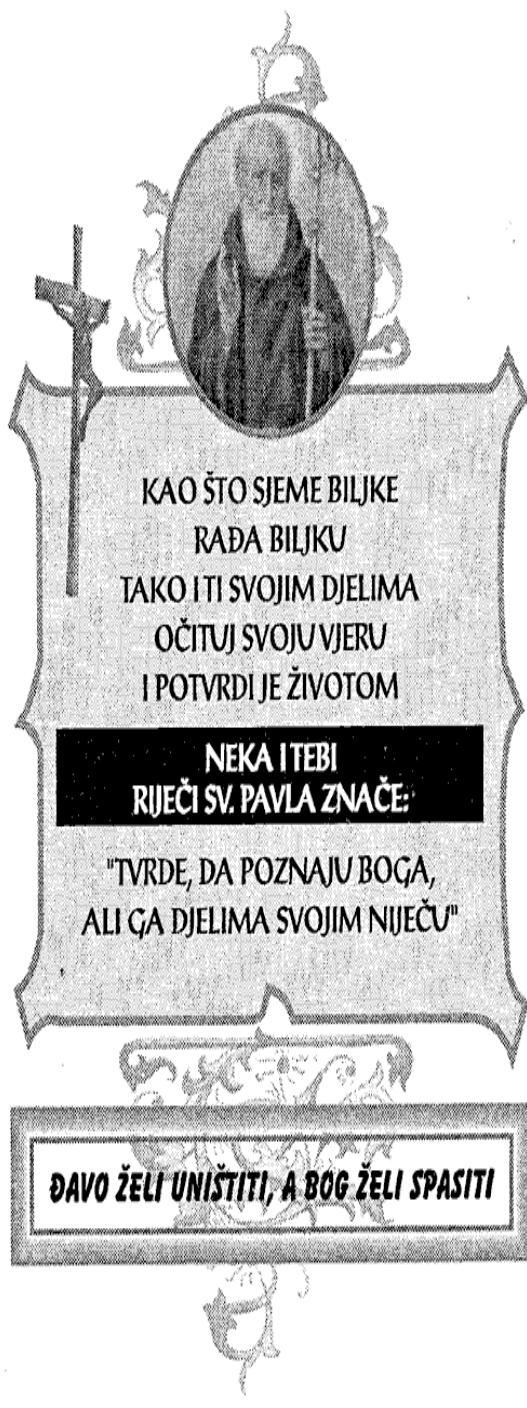
BENEDIKT PRUŽA NOV I BLISTAV DOKAZ SVOJE OTPORNOSTI I MORALNE VELIČINE. ODVOJEN OD BILO KOJEG PROLAZNOG ZANIMANJA, SAV ZADUBLJEN U KONTEMPLACIJI BOGA I NJEGOVA KRISTA, TU JE UVIEK NOVOM SNAGOM KALIO SVOJ DUH U ONOME ŠTO ĆE KASNIJE SAM NAZVATI «NASLADOM S KREPOSTI.» U SEBI JE UŽIVAO UNUTARNJI MIR KOJI JE PREDOKUS NEBESKIH NASLADA, MISLEĆI DA ĆE TAKO PROĆI ČITAV NJEGOV ŽIVOT U RADOSTIMA BORBE I ŽRTVE.

Ali je drugačiji bio Božji plan. Bog je htio da svijeća hranjena u samoći istinom i ljubavlju, zasja sa svjećnjaka te svjetli svima u Božjoj kući. Bog je tu povlaštenu dušu počeo pokazivati ljudima da je pomalo upoznaju.

Prvi susret zbio se s nekim svećenikom iz okolice, kome se na Uskrs ukazao Gospodin i pozvao ga da svoj blagdanski ručak podijeli s Benediktom koji se muči s postom. Dobar je svećenik odmah poslušao i potražio ga u onim vrletima, gdje je bio uljudno dočekan, dao se na molitvu i sveti razgovor. Kad mu je na kraju svećenik rekao: »Ustani, blagujmo, danas je USKRS!», pustinjak mu gospodskom i kršćanskom finoćom odvrati: »Doista je za me kao uskrsni blagdan kad mi je bilo dano da te ugledam».

VANJSKA STROGOST ŽIVOTA UMJESTO DA OSLABI JOŠ JE VIŠE IZBRUSILA PLEMENITOST NJEGOVA DUHA. No svećenik ga je ipak uvjerio da je to bio zaista dan Gospodnjeg uskrsnuća i da ga je sam Gospodin poslao na taj put iz ljubavi.

Benedikt iz ove male svečanosti opazio je da ovaj Božji zahvat znači početak nove faze u njegovom životu.

Poslije svećenika Benedikta otkrivaju i neki pastiri. Kako je bio zaognut kožnom odjećom, najprije su ga držali nekom zvijeri. Ali vremenom uviđaju da je to čovjek, i tako svet, stali su ga toliko poštovati da su svoju divlju čud promjenili u život milosti. Pastir su razglasili vijest o Benediktu po svoj okolici. NAROD GA JE POČEO POSJEĆIVATI I DONOSITI MU TJELESNU HRANU ZAUZVRAT DUHOVNE POUKE ŠTO SU JE PRIMILI OD NJEGA.

MOLITVA PRVOG DANA

Sveti Oče Benedikte, toliki su zaboravili i prestali moliti, ali ne samo moliti, nego i kako treba moliti. Za molitvu je potrebno vrijeme, a u noj je početak svega. Pomozi mi da se odlučim za molitvu, otvorim svoje srce i molim, te tako shvatim put spasenja i prepoznam ono što mi Gospodin nudi i od mene traži.

Sveti Oče Benedikte, molim te za tvoj zagovor kod Presvetog Trojstva za duha molitve, neka me tvoj zagovor osloboди od svega što smeta da se otvorim Božjoj ljubavi i nađem vremena za molitvu, obnovim svoju

osobnu molitvu, dobijem novu snagu i da u molitvi mogu drugovati s Bogom..

Udalji od mene sve one koji me žele odvratiti od molitve i njene ljepote, jer samo s molitvom sam sposobniji-a nositi životno breme. Pomozi mi da priznam svoju slabost i zloču, da se odrekнем svake osobne zloče, i zaustavim svaku suradnju s neprijateljem moje duše, posebno one kojom bi otvarala i davana mogućnost neprijatelju da preko mene djeluje i uništava druge. Amen.

Sada se izmoli Krunica i Litanijske sv. Oci Benediktu

"BUDITE TRUZNJI I BDIJTE,
VAŠ PROTIVNIK ĐAVAO OBILAZI KAO
RIČUĆI LAV, TRAŽEĆI KOĆA DA
PROŽDERE!
ODUPRITE MU SE ČVRSTI U VJERI,
ZNAJUĆI DA VAŠA BRAĆA PO SVIJETU
PODNOSE ISTE PATNJE

I Pet 5,8

DRUGI DAN

IZ ŽIVOTA SVETOG OCA BENEDIKTA

Niti tako odvažni nadnaravni uzleti, potpomagani Božjom okrepom, nisu smjeli Benediktu dozvoliti da zaboravi mogućnost pada. Herojstvo svetaca ne odstranjuje urođenu nam naravnu krhkost, već se protiv nje bori i pobjeđuje ju. NAPASNIK, KOJI SE VIŠE ŽESTI NA ONE KOD KOJIH OPAŽA SVETIJA DJELA, i protiv svoje nakane pridonosi da se njihovo herojstvo još jače istakne i da druge još više potiče na nasljedovanje.

Sotona nije mogao ne voditi računa o našem odvažnom asketi. Nakon što je kamenom razbio zvonce uz konop kojim je Roman mladiću spuštao kruh, sada, kad ga je gledao kako započinje novo i po svoj prilici prostranije djelovanje, ODLUCI SE NA ŽESTOK I IZNENADAN NAPAD. Najprije mu u liku kosa stane oblijjetati lice dok ga Benedikt ne uspije otjerati znakom kriza.

Bila je to zapravo predigra. Odmah mu zatim nadode živo sjećanje na djevojku koju je bio upoznao u Rimu. Fantazija mu se i srce zapališe. Mladić se toliko smete da nakani ostaviti samoću. No tu nastupi Božja milost: poslužena odvažnim svečevim velikodusnjem sprijeći onaj korak koji bi bio sudbonosan za Benedikta i za kršćansku civilizaciju. On, koji je bio prekinuo svaku vezu s Rimom i zatim sa svijetom sad je prekine i sa sobom. Munjevitom i nasilnom kretnjom bací se u obližnji grm trnja i kopriva gol te tako vrlo bolnim ranama ugasi puteni organj. **POBJEDA JE BILA POTPUNA. TOLIKO, DA OD ONOG DANA VIŠE NIJE OSJETIO TAKVE NAPASTI**, kako je sam izjavio.

To je ujedno znacilo njegovo duhovno pročišćenje koje ga je učinilo sposobnim da bolje shvaća slabosti drugih i da postane sigurniji učitelj savršenstva.

Napast je spadala u činioce koji su spremali mladog pustinjaka da može ne samo postati cenobita u zajedničkom životu, nego i učitelj i otac cenobita. Stoga mu je Bog pružio i mučno iskustvo s nekim nedostojnim učenicima.

Nedaleko se nalazilo mjesto, gdje je živjela skupina nevaljalih monaha. Kad im je umro opat zamoliše Benedikta da on pređe k njima i da ih vodi kao starješina. On je to dugo odbijao, ali na koncu ipak pristane.
NO OVI SU SE MONASI PONAŠALI TAKO RASPUŠTENO DA SE NISU MOGLI PRILAGODITI NA STEGU KOJU JE OD NJIH TRAŽIO BOŽJI ČOVJEK.

U LJUDSKOM SRCU POSTOJE MRAČNE TAJANSTVENOSTI. TI SU LJUDI NOSILI RUHO REDOVNIČKOG SAVRŠENSTVA, ALI SU BENEDIKT PODNOSILI SVE TEŽE I DOŠLI DOTLE DA SU POČELI SMIŠLJATI I SPREMATI ZLODJELO. U ČAŠU VINA, ŠTO JU JE ON IMAO ISPITI, USUŠE OTROVA. SOTONA SE VESELIO; NIJE MU MOGAO UPROPASTITI DUŠU, TE JE SADA NAŠAO POMOĆNIKE KOJI ĆE NJEGOVU SUPARNIKU UBITI TIJELO.

NO, KADA JE SVETAC, PREMA OBIČAJU, ZNAKOM KRIŽA BLAGOSLOVIO ONU ČAŠU, SMJESTA SE RAZBILJE KAO DA JU JE TKO POGODIO KAMENOM. BOG JE DOŠAO DA ODBRANI SVOGA SLUGU KOJI JE UVIDIO DA TU VIŠE NE MOŽE OSTATI. MIRNO SE OPROSTI OD TIH BIJEDNIKA I POVRSATI USVOJU omiljenu samoću. Taj žalostan događaj ga je učvrstio u uvjerenju koliko je potrebna solidna nutarnja izgradnja da

se monaški život provodi dosljedno, a ne da se pretvori u tragičnu lakrdiju.

Uvijek spreman i velikodušan sa svojim Gospodinom, počeo je po padinama onih brda odmah podizati malene samostane, čak njih dvanaest na broju. Za svaki je odredio dvanaest monaha s posebnim poglavarom. U svoj samostan uzeo je nekolicinu koje je želio posebno podučiti. Dobio je i dva dragulja koje je Rim predao Benediktu, a to su mladić Mauro i dječak Placid, koje je posebno zavolio JER JE NA NJIMA OPAŽAO KOLIKO OBEĆAVAJU SVETOSTI.

MOLITVA DRUGOG DANA

Sveti Oče Benedikta, u nevjeri se rađa grijeh, ona je spodloga i dobar temelj koji rađa gorki plod. Osnovni je grijeh ne vidjeti i ne htjeti prepoznati svoj grijeh, tako da svojim grijesima uništavamo ali i toliko dobra sprječavamo.

Zaslijepljeni smo tolikim grijehom i zlom. Sudimo, osuđujemo, odbacujemo i preziremo. Zapostavljamo i nepravedno se ponašamo prema onima koji nas okružuju, sa onima s kojima se susrećemo. Teško i oprštamo, nanoseći tako zla onima koji nisu opros-

tili, a ništeći i onoga kome nije oprošteno. Ne smatramo nužnim da vidimo da to sve dolazi iz našega srca koje je u ropstvu, u grijehu i zabludi. Sv. Oče Benedikte, slobodne duše i srca, očišćena, postaju veliki i pravi blagoslov za pojedine duše a i za ljude koje okružuju. Molim te izmoli mi milost da nikada ne gledam i ne mislim što drugi moraju činiti i kako je meni s drugima, nego mi pomozi da promijenim svoje ponašanje, te počnem shvaćati kako je drugima živjeti i biti sa mnom. Izmoli mi mir srca kako bih dalje u svom životu s mnogim živjela u miru, ljubavi i slozi i svakim danom izgrađivao-la bolje odnose s njima. Amen.

Sada se izmoli Krunica i Litanije sv. Ocu Benediktu

Trebalo bi nam postati navikom da blagosivljamo prijatelje kao i neprijatelje: jer je blagoslov jači od prokletstva.

**I SVAKI BLAGOSLOV ILI PROKLETSTVO
VRAĆA SE ONOM TKO GA JE IZREKAO.**

Isus izričito preporučuje: »Blagoslivljajte one koji vas prokinju; činite dobro onimakođi vas mrze!«

(Lk.6,28)

TREĆI DAN

IZ ŽIVOTA SVETOG OCA BENEDIKTA

Čudesna u Benediktovom životu upravo nas zapanjuju. Grgur Veliki ih toliko ističe kao da hoće našu pažnju usredotočiti isključivo na to JAVNO OČITOVANJE NADNARAVNOGA,

U ljudskoj su povijesti čuda sjajan i nesumnjiv znak Božjeg djelovanja, kako se to vidi kod starih proroka i apostola, život kao i kod drugih čuvenih svetaca u davnim i novijim vremenima

Njihovo su čudesnoj moći često sličili i djela našeg sveca u kojima je svemogući Bog potvrđivao i pomagao njegov koji je imao donijeti neprocjenjive plodove kroz vjekove, a kojega je on tu izgrađivao u šutnji. Ta su čuda svjedočila i o njegovoj vjeri i svetosti, što mu je kod svih povećavalo poštovanje i ljubav.

Tako su sveca jedanput obavijestili da je u jednom od onih samostana neki monah običavao otici s molitve i da se nije htio popraviti. Benedikt osebno i Božjim rasyjetljenjem otkrije kako nitkov crnić poteže onog monaha za tuniku i vuče ga izvan crkve. Svetac je postigao od Boga da je i Mauro video tog crnića.

NAŠAVŠI PAK ONOG MONAHA KAKO SE SKITAVANI, UDARI GA ŠIBOM I TIME ZAUVEK OSLOBODI DOTIČNOGA ĐAVOLSKOG NAPASTVOVANJA,

Drugi put iz njegova tri samostana, koji su bili na vrhu gore i bez vode, monasi mu se dodoše tužiti kako im je teško a i opasno silaziti k jezeru po nužno potrebnu

vodu. Benedikt ih utješi očinskim rijećima, a sljedeće noći uze sa sobom malog Placida, čija je nedužnost imala još više upliva na Božje srce, popne se na vrh brda i dugo se molio. Zatim ostavi tu kao znak tri kamaena i povrati se u svoj samostan. Kad su one sirote sutradan ponovno došli, Benedikt ih uputi da se vrate na svoj vrh i malo izdubu ispod ona tri kamaena. Monasi poslušaju i nađu liticu već vlažnu, produbili su jamicu, šiknulo je obilje svježe vode, koja se i danas nalazi u svetištu.

Za upoznavanje Benediktovog duha još je značajniji jedan veoma važan događaj. Među svoje monahe svetac je pripustio nekog dobrog Gota, dakle člana one rase koja je tada gospodarila Italijom. Bio je to jednostavan i nevješt čovjek, ali pun dobre volje. Jednog ga dana pošalju da uz jezero očisti neki kutić pun gustog šikarja. Kad se sav dao na posao, izleti mu s drška željezni kosir i potone u vodu.

Sav u strahu i žalosti monah potrči k Mauru da mu saopći što se dogodilo i da zatraži pokoru za svoju nepažnju. Kad je Mauro to saopćio Benediktu, taj ode na ono mjesto, iz Gotove ruke uze držak i baci ga u jezero. I eto ti željeza s dna da se samo ponovno nataknje na držalo. Svetac povrati kosir Gotu, a čudesnu epizodu zapečati čuvenom izrekom: »EVO TI GA, RADI I NE BUDI ŽALOSTAN!»

U toj je spontanoj riječi sadržana sva sretna ravnoteža koja sjedinjuje Benediktovu naravnu mudrost i nadnaravnu ljubav. Učeniku, koji očekuje kaznu, učitelj odgovara isprošenim čudom i pozivom na radost. Zna on da takvo nutarnje veselje, puno zahvalnosti i ljubavi, ne samo mnogo

više popravlja od bilo koje hladne kazne, nego i da daje poleta za brz duhovni napredak, kao i za samu vanjsku radinost. Tu već nalazimo onaj nauk u kojem je čitav jedan program, kad će kasnije tražiti u Pravilu mir i radost za sve »DA SE U BOŽJOJ KUĆI NITKO NE SMUĆUJE NI ŽALOSTI».

Očinski je osjećaj prema monašima Benedikta uvijek držao budnijem nad svim njihovim poslovima i pogibeljima. Dok se jednog dana nalazio u samostanu, dječak

je Placid sišao k jezeru zgrabiti

vode. S vrčem se u ruci previše nagnuo, pao u jezero i struja ga povede do dubine gdje mu je zaprijetila pogibelj. Rasvijetljen nutarnjim božanskim svjetлом opat brzo pozove Maura da potrči u pomoć mladom subratu u pogibelji. Poslušni Mauro potrči i misleći da se i dalje nogama dotiče tla išao je po vodi, stigao Placida i uhvativši ga za kosu dovuče ga do obale. Tek tada spazi čudo i u svojoj se skromnosti začudi što se to baš njemu dogodilo.

Vrativši se opatu saopći mu što se zabilo. Tada nastane nadmetanje u poniznosti: Benedikt pripisuje čudu Maurovu posluhu, a Mauro da sva zasluga ide ocu koji je bio dao zapovijed. Slatku je prepirku, zaista dostoju svetaca, presudio Placid izjavom: »KAD SAM BIO DIG-NUT S VODE, NAD SVOJOM SAM GLAVOM UGLEDAO OPATOVU KABANICU I ČINILO MI SE DA ME ON SPAŠAVA»

MOLITVA TREĆEG DANA

Uče sveti, Benedikte, kako ovaj primjer pokazuje meni i svim dušama željnim savršenstva vrijednost posluha. Poslušnost treba da nadahnjuju i razveseljuju vjera i ljubav. Mnogi ljudi danas imaju svoje bogove. Bogove svoga tijela, svoje pameti, svoga novca, svoga imanja, svoje časti, te tako postaju nepokorni Bogu i gube ljubav za svoga bližnjega. Postali su ravnodušni prema Božanskim vrijednostima, poprimaju izgled zloduha i dopuštaju da budu zavedeni i njemu posvećeni.

Sveti Oče Benedikte, čudotvorče, koji si oslobođao od sotonske zarobljenosti i njenih zabluda, molim te da nikada ne dopustiš da budem zaveden-a u zabludu od Zloga, da jurim za lažnom čašcu, za ljudskom veličinom, upadnem u egoizam, sebičnost, miltavost koja gasi gorljivost, revnost, poniznost i požrtvovnost.

Čvrsto me drži u svojoj svetoj prisutnosti kako bih mogla sačuvati svoju vjeru u Isusa Krista, ljubiti svetu Majku Mariju, odreći se svega zemaljskoga, ljubiti savršenom ljubavi, usavršavati se u svetoj poslušnosti i slaviti i veličati tvoj sveti zagovor. Amen.

*Sada se izmoli Krunica i
Litanije sv. Ocu Benediktu*

BOG SE SLUŽI IZJIMA DA BI KORISTIO DOBRIMA

Sv. Toma Akvinski

UPAMTIMO:

NAJVIŠE ZLA I NAJVIŠE ZABLUDA...

To znači da se demonske snage razjaruju osobito, ne u rijetkim opsjednutim od sotone, nego u glavi i u srcu bilo kojeg čovjeka....Demon traži neprestano da uđe u memoriju i fantaziju ljudi, da preko toga sredstva potakne na mržnju i laž. Na kugli zemaljskoj, legije demona stalno su na djelu, u memoriji i fantaziji ljudi, DA ODVRATE OD BOGA.

**TU JE PRAVI RAT NA KUGLI ZEMALJSKOJ, ISTINA,
NEVIDLJIV ALI IPAK STVARAN RAT!**

Zato su sveci pribjegavali askesi molitvi i postu; svladavali fantaziju kontrolirali memoriju, nisu dopuštali da ih fantazija

ZASLIJEPI I ZAVEDE, MISLILI SU NA VJEĆNOST!

Jedna žigica dosta je da zapali šumu. Jedna opasna slika može slomiti čovjeka i dovesti ga do VELIKOG ZLA. SOTONA TO DOBRO ZNADE.

ČETVRTI DAN

IZ ŽIVOTA SVETOG OCA BENEDIKTA

DJELOVANJE NAŠEG SVECA, UPRAVLJENO PREMA TOLIKOM SLAVLJENJU BOGA, NEPRESTANO JE IZAZIVALO PROTIVLJENJE SOTONE, SADA JE TAJ NAŠAO SAVEZNIKA U ZAVISTI NEKOG NEDOSTOJNOG SVEĆENIKA IZ OKOLICE, FLORENCIJA. ČINI SE DA JE NJEGOV PODLI I LAKOMILIK STAVLJAN UZ ONAJ BENEDIKTOV DA BI SE BOLJE OCIJENILA I ODSKOČILA MORALNA VISINA SVEČEVA.

Glas o opatovoj svetosti i dolaženje tolikog svijeta njegovu samostanu zadavali su izrođenom svećeniku mnogo muke i gorčine. Došao je sve do ponora srca u koji može da siđe i da se zatvori ljudska prostota. Odlučio je otresti se čovjeka kojega je smatrao svojim suparnikom. Vikovarski su nesretnici bili odabrali vino, a on kruh, pa mu pošalje komad zatrovaniog. No proročkim je duhom Benedikt i ovog puta otkrio varku i učinio da odani mu gavran odnese onaj smrtonosni kruh daleko u šumu. Uz sve ovo Florencije nije odustao. Strast ga je bila posve zasljepila. Kad mu nije bilo dosta ugroziti tjelesni život svetog opata, nevjerljativom je zloćom zamislio sramotan plan kako će naškoditi duhovnom životu njegovih mlađih učenika. Tada Benedikt, u nadi da će smrviti zavist onog nesretnika kad se sam udalji, promisli kako je došao čas da se preseli drugamo. Za onih je dvanaest samostana, što ih je ostavljaо u subješkim brdima, izdao potrebne

naredbe, a sam se s nekoliko učenika zaputio prema novom prebivalištu. Svećenik je likovao. No radost mu se brzo pretvorila u žalost. Balkon, s kojega je zadovoljan promatrao opatov odlazak, iznenada se sruši i on zasut kamenjem nađe pod njim naglu smrt. Tad se Mauro pozuri i stigne ljubljenog oca te mu ispri povjedi strašnu Božju kaznu i zamoli ga da se povrati. Benedikt je i tu mislio po svetačku te se ražalosti zbog smrtne nesreće svog neprijatelja, a i zbog Maurove naslade nad njom. Nije se vratio, zbog svoje nakane da završi novi tip svoga samostana kao i konačno prebivalište a to je MONTE CASSINO.

Iako su skupine vjernika dolazile i molile ga sa suzama da se vrati, bilo je uzalud. Prije nego se dao na novi pothvat povukao se u samoču da se sam pripravi, i jasno je bio vidio obrise Božjega plana. Važan događaj se zbio 529 godine, Benedikt se penje na brdo Montecassino koje će po njemu postati tako čuveno kroz stoljeća.

Kad je Benedikt stigao na brdo, odlučno je tu dao posjeći lugove posvećene lažnim bogovima. Na taj je način onima, koji su se još držali poganskog praznovjerja, spriječio daljnje obavljanje mračnog kulta.

Zatim se uputi k zdanju koje je na vrhu obuhvaćalo hramove Jupitera i Apolona, te sruši i njihove kipove, a mjesto posveti istinskom Bogu. Jupitrov je hram pretvorio u crkvu i posvetio je sv. Martinu iz Toursa, svecu koji je bio čuven kao jedan od najstarijih i najoduševljenijih širitelja monaškog života na Zapadu. Na samom je vrhu bilo Apolonovo svetište iz kojega je

Božji čovjek odstranio sve što je bilo u vezi s idolo-poklonstvom i tu podigao bogomolju sv. Ivana Krstitelja. I taj se svetac, zbog oštrog života u jodanskoj pustinji, s pravom smatra pretećom i uzorom kršćanskih pustinjaka.

Benedikt se nije zadovoljio samo time, već je stao Božje istine revno propovijedati okolnom narodu koji se još nalazio u sjeni zabluda. Takvo je blistavo djelovanje u sebi uspješno združivalo sredstva kontemplativnog života s djelima aktivnog apostolata.

Na boj, što ga je Benedikt takvim svojim nastupom zametnuo sa sotonskim kraljevstvom, demon je odgovorio otvorenim i neugodnim napadajima koji su Benedikta i njegove učenika stavljali na velika iskušenja. No oni su ujedno pridonijeli da je svetac izvojštoj još sjajniju pobjedu. Sotona se u svom bijesu Božjem čovjeku ukazivao u strašnom izgledu i sav u ognju te se činilo da će ustima i očima i njega spaliti. Također bi i monasi čuli kako ga pakleni neprijatelj najprije zove: »Benedikte, Benedikte» a kada mu on nije odgovarao, onda je sav bijesan s očite nemoći nastavljao: »MALEDICTE NON BENEDICTE - PROKLETI A NE BLAGOSLOVLJENI, što imaš sa mnom, zašto me progoniš»?

Benedikt, koji je u samom svom imenu nosio znak Božje naklonosti, uistinu je bio zakleti neprijatelj sotone zbog njegovog prisvajanja vlasti koja pripada jedino Bogu i Njegovu Kristu.

No Sotona se sa svoje strane nije ograničavao na puke riječi i prijetnje. Dok su monasi pod vodstvom svog oca podizali Božji dom, koji je imao zamjeniti sotonin, namjeriše se na ogroman kamen i odlučiše ga upotrijebiti

Ali ne, pokušaše ga pomaknuti, najprije par njih a ona nekolicina, no kamen ostane nepomičan kao da je urastao u zemlji. Neprotumačivih slučaj navede da su posumnjali nije li po srijedi sotona. Pozovu oca koji se pomoli i blagoslovi kamen. Zaista sotona pobegne i onda su kamen odmah lako podigli.

Kad su na istom mjestu kopali dublje, nađoše jedan kip nekog kumira i slučajno ga bacile u kuhinju kraj ognja. Iznenada zatim ugledaše toliku vatru koja je izgledala kao pravi požar. Uznemireni počeše ga gasiti vodom. Dozvan tom bukom Benedikt ode i spozna da je đavolska prevara samo prividna. Po običaju nagne glavu na molitvu i uspije vidjeti da su oči braće vidjele svu ispravnost tog privida. Bila je to samo đavolska varka od koje kuhinji nije prijetila nikakva opasnost.

Neprijatelj u svojoj srdžbi nije štedio ni osoba. Dok se nekog dana svetac molio, onaj mu se ukaže i bezobrazno mu navijesti kako ide k monasima koji su bili zaposleni kod gradnje nekog zida. Benedikt požuri obavijestiti braću o skoroj pogibelji. Nije im njegova poruka pravo ni stigla kad zli duh sruši onaj zid i zgnječi pod sobom jadnog mladog monaha. Svi prestrašeni i zabrinuti javiše ocu što se dogodilo, i na njegov mu zahtjev donesu ono bijedno zgnječeno tijelo. Poslavši braću vani zatvoril se sam na molitvu većim žarom nego obično. Bog je na njegovo traženje onom monahu začas vratio život i prijašnje zdravlje, toliko da ga je Benedikt mogao opet mirno poslati na posao.

Napasnik se, ipak nije smatrao pobijeđenim. Jednog je dana opat ušao u bogomolju Sv. Ivana. U susret mu

dode sotona, i to iz želje da mu se naruga, u liku živinara s oruđem tog zanata. Usput mu reče: »IDEM K TVOJOJ BRAĆI DA IM DADNEM SVOJ NAPOJ». Benedikt shvati zlobu opakog zlikovca i stane odmah žarko moliti. Silazeći prema samostanu susretne starog monaha koji je upravo tada, dok je grabio vodu, bio napadnut od paklena duha bacivši ga na zemlju i grozno ga mučeći. Po Božjem se nadahnuću otac približi jadnom subratu i zaušnicom ga osloboди opsjednuća.

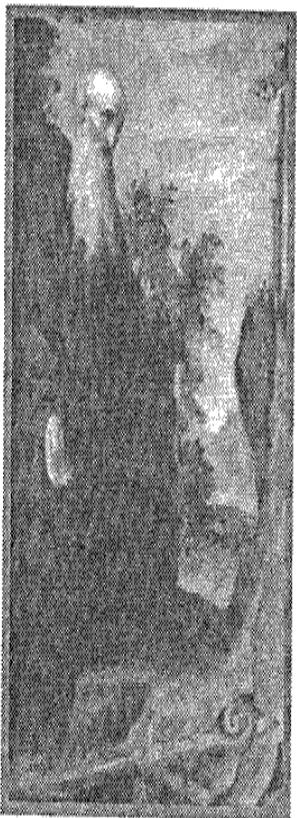
Moć se našeg sveca nad paklenim silama pokazala i u drugoj zgodji, gdje se istodobno očitovao i njegov proročki duh. Sotona je strašno mučio nekog klerika Avinske crkve. Njegov ga je sveti biskup Konstantin slao u razna svetišta mučenika da bi postigao ozdravljenje. Uzalud, Bog to nije dopuštao jer je htio proslaviti Benediktove zasluge. Doveli su onoga k njemu i nesretni je klerik odmah bio oslobođen te nevolje. No iz njegovih usta čuo je i neočekivano saopćenje! «Idi, više ne jedi mesa i ne usudi se pristupiti svetom ređenju, inače ćeš opet pasti pod prevlast sotone». Klerik je neko vrijeme slušao, ali je kasnije iz slavohleplja zanemario opatove riječi i dao se rediti. Odmah ga je nato sotona opet svladao i toliko mučio da ga je doveo do smrti, tako je platio svoju neposlušnost. Potresna je i ustajna ta borba sotone. Sjeća nas one što je Bog dopustio protiv nekih svetaca. Zlo ne može podnosić dobro i dok mu je omogućeno suprostavljati mu se i spriječava ga. Od kada je Božji neprijatelj opazio mladog pustinjaka u subjaškoj šilji, morao je uvidjeti da Bog u njemu sprema nešto veliko. Razvoj mu je događaja to potvrđivao. Njegov je pak boj

pomogao da se Božji čovjek priučio oružju i načinu kako da se bori protiv paklenih zasjeda i tako je postao osvijedočen učitelj budućim na- raštajima.

NE SAMO TO, VEĆ SE OČITA USPJEŠNOST BENEDIKTOVIH ZASLUGA I MOLITVE PROTIV DEMONSKIH NASRTAJA SVECA UČINILI JEDNIM OD NAJVİŞE ZAZIVANIH ZAŠTITNIKA KOJI S NEBA POMAŽE PROTIV PAKLENIH NPASTI I MAJSTORIJA.

JOŠ I DANAS MISIONARI PRIZNAJU NJEGOV ZAGOVOR U ONIM ZEMLJAMA GDJE PREVLADAVA POGANSTVO I ZATO UVELIKE ŠIRE NJEGOVU ŠTOVANJE I UPOTREBU NJEGOVE MEDALJE. TAKO I VJERNICI, KOJI MOLITVOM TRAŽE NJEGOVU POMOĆ, U NJEMU UVIJEK NALAZE SNAŽNU ODBRANU OD ĐAVOLSKIH NAVALA.

I pored paklenih protivnosti, svladanih očitom nebeskom pomoći, Benedikt je podizao samostan kakav je zamislio u svojoj pameti na temelju razmišljanja i iskustva.

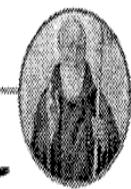
MOLITVA ĆETVRTOG DANA

Zivot je poseban dar, ali veći dar nego život je dar duše. Svako ljudsko biće sa dušom, morat će za taj dar, za tu dušu, Bogu položiti račun. To ne može učiniti nitko drugi, nego sam čovjek koji umire. Mnogi danas odlaze u pakao, u vječno prokletstvo jer su se i odlučili živjeti kako ih je poticao Sotona, i on ih smatra svojim vlasništvom. Bog privlači k Sebi, a Sotona k sebi. To je razlog zašto se tako teško oslobođiti sotonskog zahvata i sotonskih vlasti. Mnogi traže sve više i više načina da se odupru Bogu te uzimaju slobodu razmišljanja i uživanja.

Sveti Oče Benedikte, veliki zaštitniče, moćni branitelju protiv Zloga i njegovih sila, danas nitko nije siguran da će dalje živjeti i već sutra se može naći pred licem vječnog Suca i dobiti strašnu osudu, Pakao, vječni i neugasivi oganj.

Zato ti ovoga časa, upravo sada, izručujem svoju dušu u tvoje ruke, da je oslobođiš od zla, očuvaš u sigurnosti od svakoga smrtnoga grijeha, da je svakoga dana sve više i više izdižeš i okrećeš prema velikom nebeskom blagu, gdje će primiti veliko milosrđe, neizrecivu radost i vječni život. Amen.

**TKO JE TAKO SILAN DA NAŠKODI
NEBESKOJ PASTIRICI I NJENIM
IZABRANIMA ZA SPAS DLIŠA, ĐAVAO
SIGURNO NE, ON JE GUBITNIK I PRIJE
NEGO JE LI NAPAD KRENUO**

PETI DAN

IZ ŽIVOTA SVETOG OCA BENEDIKTA

Cudeса i druge karizmatske pojave pratile су svečево djelovanje takoder i na Monte Cassinu. Već smo ga vidjeli u borbi sa sotonom. Bog je htio svojim vlastitim auktoritetom potvrditi vjerodstojnost svoga divnog sluge kod njegovih daljnjih učenika i za budućnost. Grgur Veliki ističe njegov poseban proročki duh. Neki su svečevi monasi išli propovijedati i bili su primorani ostati dulje od predviđenog vremena. Jedna ih pobožna žena nagovori da u njenoj kući nešto pojedu, a Pravilo to nije dozvoljavalo. Kad se vratise i prema samostanskom običaju zatražiše od opata blagoslov, nisu očekivali da će ih on zapitati: »Gdje ste blagovali? Nigdje:, odgovoriše nevaljalci. A Benedikt: »Zašto tako lažete» Onda im točno navede kuću u koju su ušli, koja su jela jeli i koliko čaša popili.

Drugi je neki učenik bio poslan u obližnje selo, što ga je svetac bio obratio na pravu vjeru, da ondje održi duhovni nagovor. Od njih se da nagovoriti da na dar primi nekoliko rubaca. Na povratku ga opat ukori: »Kako je nepravda ušla u tvoja njedra?» On se začudi jer se više nije sjećao što je bio učinio. No Benedikt ga podsjeti: »Misliš li da nisam bio prisutan kad si rupce stavio u svoja njedra?»

Monasi bi se za takve stvari pokajali, zatražili i dobili oproštenje, ali bi se uvijek iznova sjetili da tom

čovjeku, s neba tako rasvijetljenom, ne mogu lako sakriti svoje nedostatke. A kako monasi, tako ni drugi ljudi.

Neki je dobar vjernik običavao svake godine posteći doći na Monte Cassino posjetiti Benedikta i istodobno svog brata monaha, po imenu Valentijana. Dogodi se da mu se jednom na tom putu priključi neki drugi putnik koji je sa sobom nosio hrane, i taj ga je dva puta pozvao da se okrijepi. Pobožan je hodočasnik odbio, izjavivši da se običava natašte predstaviti Benediktu. No nakon nekog vremena, eto livade sa svježom vodom, a bilo je već i kasno i osjećala se umornost...

Zbilo se da onaj nije uspio odoljeti na treći poziv svog suputnika. Jeo je i navečer stigao u samostan. Našao se pred Benediktom, taj ga je blago opomenuo: »Kako si se, brate, dva puta odupro zlom duhu, a treći se put dao nagovoriti?»

Značajniji je slučaj nekog Eksilarata. Njega je gospodar poslao da svecu poneše dvije bačvice vina. Putem jednu sakrije i izruči samo drugu. Božji mu čovjek zahvali, ali ga na rastanku upozori: »Pazi, sinko moj, da ne pijes iz one sakrivene bačvice! Oprezno je nagni i vidjet ćeš što je u njoj». Eksilarat ode postiđen. Kad je huncut došao do bačvice i okrene je, opazi kako iz nje izlazi zmija.

KADA SE IMA POSLA SA SVECIMA, TAKVE NEPODOPŠTINE TEŠKO USPIJEVAJU. ISKUSIO JE TO TOTILANA NAČIN KOJI JE JOŠ VIŠE ODJEKNUO.

Prolazači Casinom kralj je naivnom i ponešto surovom znatiželjom barbara htio izvršiti pokus da vidi posjeduje li Bendikt zaista proročki duh, kako je o njemu kolao glas. Zaustavio se nedaleko od brda i svome je

štitonoši Riggu dao svoju kraljevsku opremu, vojničku četu i pratnju od tri svoja plemića. Kralj je htio da se Riggo kasinskom opatu predstavi kao da je on sam. No kad je Riggo došao do samostana, SVETAC MU JOŠ IZDALEKA POVIĆE: »SKINI, SINKO, ŠTO NOSIŠ, NIJE TO TVOJE!» RIGGO SE SA SVIMA PRESTRAŠI, JER SU SE POBOJALI BOŽJE OSVETE ŠTO SU SE POIGRALI S BOŽJIM SLUGOM. SVI PADOŠE NA ZEMLJU. Kad su se opet podigli, nisu se usudili ni pristupiti bliže Benediktu, nego su žurno sišli s brda da izvijeste kralja kako su bili otkriveni. Tada se Totila osobno uputi opatu. Ugledavši ga izdaleka baci se ničice u strahu da mu se približi.

Benedikt je sjedio i više ga puta pozvao da se digne, a na kraju se sam uputi da ga uspravi. No svečeve su riječi bile svećane i proročki stroge: »Mnogo zla činiš», mnoge si nepravde počinio. Ostavi se već jednom nepravednog postupanja. Uči ćeš u Rim, proći ćeš preko mora, deset ćeš godina vladati, desete umrijeti» Totila ostane osupnut. Oštra mu se strogost toga golorukog Rimljana pričini još neodoljivijom zbog božanskog tona u kojima su sažete riječi bile izgovorene. U Totili su već nadolazili novi narodi da pokucaju na vrata civilizacije. Prilaze Benediktu koji ih prima. Njegova će plodna riječ unijeti u te mlade i nove snage u krilo rimske uljudbe koja je postala kršćanskom. Bit će to najsjaniji dragulj u njegovoj slavi. Preporučivši mu se u molitve barbarški je kralj otisao. S takvom sigurnošću izrečeno proročvo govorilo mu je o pobedama, ali i o smrti. Srce mu je bilo potreseno i to je stanje potrajalo. Sv. Grgur pripominje da je od tada bio manje okrutan, a međutim se na Toliti sve ispunilo prema svečevom proročtvu.

MOLITVA PETOG DANA

SAVJETI OPATA RASTRESENIM REDOVNIKU

Svakomu ovi savjeti mogu koristiti

"Mladi redovnik pitao je opata za savjet: "Oče, daj mi kakav savjet da bi postao pravo dijete Božje?"

"Povuci se u svoju sobu na molitvu: ona će te sve naučiti!" - kaže mu opat.

"Koji je prvi uvjet za dobru molitvu?"

"Kao prvo, ljubav prema svima. Tko molis grjehom i mržnjom u srcu, sličan je onome koji najbiranija jela i piće poslužuje u prljavim posudama."

"Oče, vrlo sam rastrešen u molitvi. Kako se toga oslobođiti?"

"Rastresenost je kao vrapci na nebu: ne možeš im zabraniti da proljeću iznad tvoga krova, ali im možeš zabraniti da se zaustave i ugnijezde na tvome krovu. A što se tiče bestidnih misli, one su kao ose: ako budeš miran one će otici; ako se budeš uzrujavao, one će te još više napadati."

Mladi redovnik postavi još jedno pitanje:

"Zašto me hvata malodušnost u molitvi?"

"Zato što još nisli zapazio ni okusio sjaj lica Božjeg."

**SVAKA MOLITVA IZ NEČISTA SRCA
NE DOLAZI DO BOGA**

Sveti Oče Benedikta, mnogi sveti su se jako brinuli o svojim dušama, dok danas mnogima do njihove duše nije ni stalo. Ne žele promijeniti svoja srca da bi promijenili svoj govor, svoj život, odrekli se grijeha i naslade ovoga života. Ljudi tako brzo kritiziraju i sve stavljuju u pitanje, pak se prepiru i raspravljaju oko izbora Božanskog Spasitelja. Koja oholost i drskost ljudi i njihove uobraženosti, da Božanske stvari zamjenjuju na svoj način razmišljanja, upropašćuju mnoge, nakon što su sami oni postali zli. Njihova slobodna volja ima veliku moć na njihov duh, srce i njihovu dušu.

Sveti Oče Benedikte, molim te da nikada ne dopuštiš da se odlučim za Sotonom te tako postanem njegov rob. Pomozi mi da se mogu odreći svega u ovom svijetu punom sablazni, ogorčenja, nepravde, velikog straha i sotonske vladavine.

Svojim zagovorom daj mi snage da mogu odbaciti svoje ja, svoju oholost i sve ono što me veže uz ovaj svijet. Daj mi snage da se potpuno mogu osloniti i vjerovati u Božju Providnost, čvrsto prionuti uz Nebesku Majku Mariju i uteći se Tvojoj moćnoj zaštiti vršeći volju Očevu, te tako postati dobar-a i svet-a, zasluziti vječnu domovinu u kojoj ćemo skupa imati vječnu radost.

Evo ti srce moje, Sveti Oče Benedikte učini ga sretnim.

Evo ti ruka moja, povedi me putem svetosti

Evo ti duša moja, uzmi je u zaštitu od Sotone,
njegovih sila, njegove laži, zablude i utjecaja!
Prihvati me kao dušu koja traži spas u tvojoj moćnoj
zaštiti. Amen.

Sada se izmoli Krunica i Litanije sv. Oca Benediktu

Sveti Toma Akvinski kaže:

"**SOTONA SE POSEBNO RAZBLESNI,
DIVLJA I ŽESTOKO UDARA NA ONE
KOJI NOSE I SLUŽE ISUSA, DA BI SPRJEČIO
EVANDEOSKE ISTINE".**

DUHOVNI PISCI TVRDE DA SE SOTONA
NASTOJI OBORITI POSEBNO PROTIV BOŽJIH
PRIJATELJA, KOJI SU NAJODANIJII, KAO I NA
LJUDE I ŽENE, KOJE SE SPREMaju NA
POSEBNO POSLANSTVO U CRKVI

**NIŠTA SE NEĆE SKLJATI GORE U GLAVI
AKO SE DOBRO NE NALOŽI
DOLJE U SRCU**

ŠESTI DAN

IZ ŽIVOTA SVETOG OCA BENEDIKTA

Božjim rasyjetljenjem, a već smo vidjeli kako je bilo obilno, Benedikt je prodirao u duh i srce drugih. On se tim darom služio da svoje učenika odgaja u kreposti. Tako je jedne večeri, dok je blagovao, spoznao da mladi monah, koji mu je prema običaju vremena za stolom držao svjetiljku, razmišlja kako je on sin visokog činovnika te u sebi tiho govori: »**TKO JE OVAJ, PRED KOJIM JA DOK JEDE DRŽIM SVJETILJKU KAO KAKAV ROB?**

Tko sam ja, a eto moram njemu služiti »Iznenada će mu opat strogo »Učini, sinko, znak križa nad svojim srcem! Što to unutra melješ? Kažem ti, prekriži svoje srce! »Zatim naredi da svjetiljku prepusti drugome i da sjedne. Mladog su monaha braća pitala što znače one tajanstvene riječi, a on im prizna svoje ohole misli. NA TAJ SU SE NAČIN SVI SVE VIŠE UVJERILI KAKO NIŠTA NE MOŽE IZBJEĆI OKU KOJE JE RASVIJETLJENO S NEBA.

Nebo je neprestano pratilo patrijarha darom čudesa. Osobito kad su po srijedi bili vjera i ljubav kojima je htio što dublje odgojiti svoje monahe, a i druge ljudе.

Gotski je rat prouzrokovao da je posvuda zavladala nestaćica i glad. Posebno je jedne godine trpjela Kamanija. Benedikt je uvijek bio spreman pomagati bijednima. Kad se jednog dana u samostanu našlo samo toliko brašna da ga je bilo dosta valjda za pet hljebova, monasi su bili snužđeni. No otac ih je znao blago opomenuti i utješiti:» Zašto se smućujete? Ako danas

Sveti Ivan od Križa kaže:

"SOTONA, ĐAVAO ZNADE SE PREOBRAZITI, I
ZNADE SE PRIKRIVATI, PRETVARATI MASKI-
RATI, IZDAVAT SE DRUGAČJE NEGO ŠTO JEST,
ŠIRITI ZABLJUDE, LAŽI, KLEVETATI.

SOTONA ZNADE VARATI SVE ZBOG SVRHE KOJU
ŽELI POSTIĆ, NANIJETI DUHOVNU ŠTETU DUŠI.
SOTONA JE U TOME VJEŠT, UVUĆI SE POPUT
LISICE, IMA SPOSOBNOST
ZA LUKAVOST I PRETVARANJE.

manjka kruha, sutra ćemo ga imati izobila». Sljedećeg se jutra pred vratima samostana našlo dvjesto mjera brašna u vrećama. Nikada se nije doznao tko ih je donio. Bila je to Božja Providnost i monasi su joj s priznanjem zahvaljivali.

Providnost se pokazala i u jednom drugom slučaju. Darežljivost, kojom je Benedikt onih oskudnih godina pomagao potrebne, bila je u samostanu smanjila i svu

zalihu ulja. U smočnici se nalazio još samo ostatak. Kad eto ti nekog Agapita, podđakona, i moli malo ulja. Božji se čovjek nije ustručavao odrediti da mu dadu ono što imaju. No celerar (opskrbnik) nije izvršio njegovu naredbu želeći barem ono malo sačuvati za zajednicu. Kada je to doznao Benedikt, SA SVETIM GNJEVOM NAREDI DA SE TA STAKLENA POSUDA S ULJEM NEPOSLUHA BACI KROZ PROZOR. Posuda je pala na strmo kamenje, ali se nije razbila iako je bila od stakla. Nije iz nje istekla ni jedna kaplja i tako su mogli zadovoljiti Agapita. Nakon što je svetac ukorio celerara zbog njegove neposlušnosti i škrrosti sve je pozvao da mu se pridruže u molitvi. Što se dogodi? Tu blizu je stajala velika posuda, prazna i pokrivena. Najedanput je ugledaju tako punu ulja da je ulje podiglo poklopac i stalo teći na zemlju. Tada je otac prestao moliti, a i ulje prestalo teći. Bog ne uskraćuje pomoć onome tko svoje ufanje stavi u njega. TOLIKO MANJE ONOME KOJI JE ZBOG NJEGA SVE OSTAVIO.

BENEDIKTA MOŽEMO SMATRATI JEDNIM OD NAJZNAČAJNIJIH SVETACA PROVIDNOSTI.

Tako je nekom drugom bijedniku trebalo dvanaest dukata zbog koji ga je mučio njegov vjerovnik. Pomisli da pokuca na srce patrijarhe, ali taj ih nije imao pa ga utješi lijepim riječima i pozove da se vrati za dva dana. Zatim se po običaju dadne na molitvu koja je dozivala čudesa. Kada se dužnik vratio, na samostanskom se kovčegu nađe trinaest dukata. Svetac mu reče: Dvanaest je za tvoga vjerovnika, a trinaesti za tvoje potrebe».

Koliko se samo uočava djelovanje Zloga. U svemu što se zbiva oko nas tako je malo Božjega, tako se malo dokazuje poštivanje Božjih zapovijedi, a malo ljudi pokazuju način kreposnog života a zlo se prikazuje kao dobro.

Grube riječi i osorne se često čuju, te kod mnogih ljudi na licu izazivaju toliku bol. Laž i kleveta se povećava iz dana u dan i mnogi su ranjeni zbog toga, liju suze i nepravedno trpe.

Sveti Oče Benedikte dođi mi u pomoć, da suzbiješ napade i nasrtaje demona na zemlji koji su došli iz pakla da pridobiju duše za sebe i napune sotonsko kraljevstvo svojim prevarama, lažima i zabludema nudeći im sva zadovoljstva ovoga svijeta. Zaštiti me da nikada ne ostavim bolni osjećaj ni u jednom čovjeku, te priteci u pomoć i onim ljudima koje sam svojim riječima, mislima ili djelima uvrijedila. Izmoli mi takvu milost, da bilo što kažem svome bližnjemu dobro ocijenim kakav će biti učinak mojih riječi, te mu uvjek budem spremna pomoći molitvom, riječju i djelom. Amen.

Sada izmoli Krunicu i Litanije sv. Oca Benedikta

SEDMI DAN

IZ ŽIVOTA SVETOG OCA BENEDIKTA

Na još očitiji način bio je oslobođen jedan bijednik kojega je progonio neki nasilnik. Zvao se Zalla i bio je jedan od najokrutnijih zlikovaca koji su haračili za vrijeme kralja Totile. Strašno je mrzio klerike i monahe, a jednom stane mučiti nekog seljaka s namjerom da od njega iznudi novaca. Jadnik ih nije imao, i ne znajući kako se izvući, uteče se lukavštinu te rekne onome: »Svu sam svoju imovinu predao Benediktu!» Onaj okrutnik odgovori: »Dobro, onda me vodi k njemu!» Sveže mu ruke ispred svoga konja da ga vodi u samostan. Opat je sjedio uz vrata zadubljen u čitanje. Surovi mu Got običajnom drskošću povice: »Diži se i daj mi što ti je ovaj čovjek izručio!» Dostojanstvom, svojstvenim svecu i Rimjaninu, Benedikt podigne oči i na njegov se pogled najedanput i same od sebe odriješe ruke onoga seljaka. Čudo je prestrašilo i surovog Zallu koji dršćući padne pred noge Božjem čovjeku. Benedikt nije ustao ni prekinuo svoje čitanje, već naredi da ga u samostanu okrijepi. Zatim ga mirno opomeni i nagovori da prestane svojom divljom okrutnošću i da više ne muči onog siromaha.

Benedikt je ljubav, potvrđivanu od Boga tako čestim čudesima, iskazivao u svakoj vrsti nesreće. Tako se neki mladić razboli od tzv. slonovske gube. Ispala mu kosa, a sva mu je koža bila puna bubuljica i čireva.

Poslaše ga k svecu i on mu začas povrati zdravlje. Drugoga je bio otrovao opaki neprijatelj. Nije umro, ali je bio zapao u tako teško stanje da je sličio gubavcu. Donesoše ga Benediktu koji ga odmah ozdravi. Bilo je dosta da ga se dotakne i one su pjege nestale. Čudesu sv. patrijarha i moć protzala se sve dotle da je i mrtvima vraćao život. Već smo vidjeli onoga mladog monaha zgnječena đavolskom zasjedom. Nije bilo ništa manje čudno što je izveo na dječaku nekog seljaka.

Jednom, naime, dođe u samostan neki seljak sav utučen od žalosti. Na rukama je nosio mrtvog sinčića. Doznavši da je svetac vani u polju, položi maloga na vrata i potrči tražiti Benedikta. Nađe na nj, kad se vraćao s braćom s posla, i svom snagom što mu je davalо očinsko srce stane vikati: »Vrati mi sina!» Opat odgovori: »Kako, zar sam ti ga ja uzeo?» No ovaj će: »Moj je mali umro, dodi i oživi ga!»

Na taj glas, za koji se činilo da zapovijeda, ponizan se Benedikt rastuži i reče: »Uklonite se, braćo! To je posao svetih apostola i prelazi moje snage». No, seljak nije mario za te razloge. Njegova očinska bol i povjerenje u sveca slijedili su drugaćiju logiku, toliko da se stao zaklinjati kako neće otici prije nego mu sina oživi. Benedikt ganuta srca dođe do samostanskih vrata, klekne i poput proroka Ilija i Elizeja ispruži se nad mrtvo dječakovo tijelo zatim ustane, pruži ruke prema nebu i reče: »Gospodine, ne gledaj moje grjehe nego vjeru ovog čovjeka i vrati dušu u ono tjelešće! Tijelo se odmah počelo tresti i na uzbuđenje prisutnih, srce mu stane jako udarati. Dječak je opet bio živ. Benedikt ga uze za ručicu i pred sretnom oču.

MOLITVA SEDMOG DANA

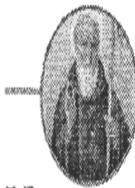
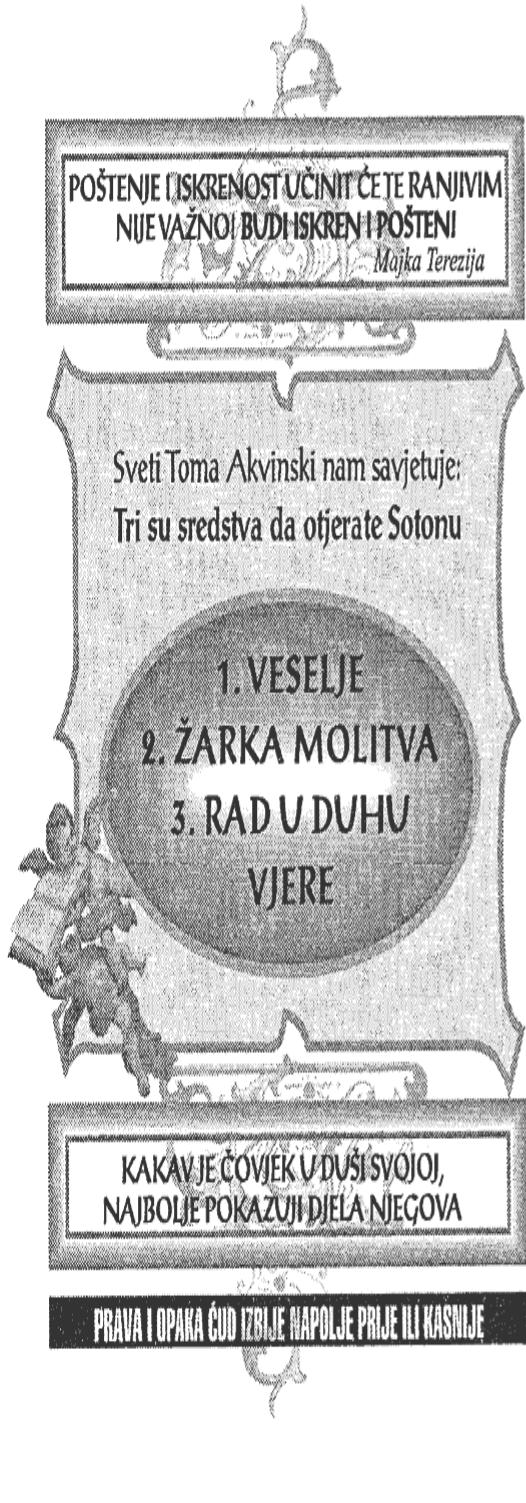
Sveti Oče Benedikte Bog
Sni u jednom trenutku ne
dozvoljava da Mu nešto
namećemo ili onemogu-
ćavamo, nego sve radi po
svojoj namsili, ponekad
tražeći od nas veliko od-
ricanje.

Često puta naše srce je
zatvoreno Božjoj milosti i
ne ćemo da poslušamo ono
što Bog nama govori i od nas
traži, ne želeteći se odreći
navezanosti, te Bog ne može
ući svojim riječima, svojim
svjetлом, svojom ljubavlju i
milosrđem u naše srce.

Sveti Oče Benedikte,
pomozi mi da otvorim svoje srce Božjem pozivu, da
ustrajem u tome, da ne izigram spasonosni poziv,
ostanem u milosti posvetnoj oslobađajući se od svega i
svakoga, kako bi se u mom srcu nastanio mir koji je jači
od svakoga nemira. Posebno Te molim, vjerni moj i
moći zaštitniče, da mi za zadobivenu milost izmoliš
prosvjetljenje da je mogu dobro razumjeti i iskoristiti na
Slavu Božju, spasenje moje duše i sviju onih koji to
trebaju. Amen.

Sada izmoli Krunicu i Litanije sv. Oca Benedikta

OSMI DAN

IZ ŽIVOTA SVETOG OCA BENEDIKTA

NAVEDENA ČUDESA POTVRDUJU LJUBAV SVECA, ALI NE MANJKA NI ONIH KOJA OTKRIVAJU KOLIKO JE USPJEŠNOSTI BOG DAVAON JEGOVIM RIJEĆIMA PO KOJIMA JE UPRAVLJAODUŠE. PONEKI PUT SU TE RIJEĆI BILE I ZASLUŽENO STROGE TE JE ZANJIMA SLIJEDILA STRAŠNA POTVRDA S NEBA.

Tako se dogodilo dvjema redovnicama koje su bile ohole i jezičave. Rijećima su i na druge načine mučile nekog dobrog čovjeka koji im je obavljao vanjske poslove. Onaj je sirotan dugo trpio i na koncu otišao se potužiti Benediktu. Svetac im odmah odlučno poruči:

**«OBUZDITE SVOJE JEZIKE, JER AKO SE NE
POPRAVITE, IZOPĆIT ĆU VAS»**

Bila je to samo prijetnja, a ipak je imala učinak presude. Dvije redovnice nisu marile za opomenu. Malo kasnije su obje umrle i bile pokopane u crkvi. No kad je kod Mise đakon pozivao da svi izopćeni izadu vani, stara je dojila tih dviju vidjela kako izlaze iz groba pa i iz crkve. Stvar se ponovila više puta dok se starica nije sjetila Benediktove prijetnje. Zatekla se kod njega, a on joj pruži kruh, kako su ga upotrebljavali za Euharistiju, i naredi da se ta Gospodnja žrtva prinese za njihove duše. Od tog dana nije više bilo vidjeti da one dvije pokojnice izlaze iz crkve. Sveti Benedikt je svoju IZVANREDNU MOĆ VRŠIO I NAD MRTVIMA, PA TAKO I NAD JEDNIM SVOJIM MLADIM MONAHOM.

**TOLIKA JE SLJEPOČA LJUDSKA DA SE
LJUDI SA NJOME HVALE**

Sv. Augustin

**SOTONA ZAVODI NA
NEPOSLUH I NA OHOLOST.
ON KLEVEĆE SVECE, ZADAJE BOL,
BORI SE PROTIV PRAVEDNIKA,
SIJE KUKOLJ,
LAŽE, NAVODI NA GRIJEH,
RAZARA DUŠU I TIJELO.**

JORG MÜLER

**BOG BRIŽNO ODREĐUJE GRANICE, DO
KOJIH SOTONA SMIJE DOĆI, ŽESTOKOM
MRŽNJOM, LAŽI, KLEVETOM I
SVOJOM ZLOBOM**

Bez opatove dozvole otišao je svojim roditeljima i istog dana umro. Pokopali su ga, ali sutradan mu tijelo nađoše izvan groba. Ponovno ga polože u grob, no i sljedećega ga dana nađoše izvan groba.

Počeše se domišljati razlogu i pohitiše Benediktu moleći ga da iskaže svoju dobrotu pokojnemu. Svetac im uistinu uruči posvećen kruh i naredi da Gospodnje tijelo polože na prsa mladog monaha. Tako je izvršeno pomirenje i od tada je ono mrtvo tijelo moglo mirno počivati u zemlji.

Strašan učinak svoga neposluha Benediktu iskusio je na sebi i neki drugi živ monah

Tvrdoglavo je htio izići iz samostana. Otac ga je dugo opominjaо da ne čini tog koraka koji će mu naškoditi duši. No onaj ostane tvrd, dok se svetac ne naljuti i otpusti ga. Bjegunac se našao izvan samostana, na putu ugleda strašnog zmaja kako mu razvaljenih žvala prijeti da ga poždere. Jadnik stane vikati: »U pomoć, brzo! Eto zmaja koji će me progutati!» Braća su dotrčala, ali nisu vidjela paklenog zmaja. Bio ga je ugledao samo nevjeren monah, koji ga je najprije poslušao, a onda se stekavši pamet vratio u samostan s odlukom da više ne izade.

Samostan ustanovljen u Terecini je nastao kad je neki gospodin onoga grada zamolio Benedikta da na njegovu zemljištu sagradi samostan, svetac je pristao i poslao nekoliko svojih monaha, uz obećanje da će određenog dana sam doći i pokazati im plan kako da ga podignu. Učenici, sretni, jedva su čekali označeni dan i u predvečerje su sve uredili da dostoјno prime oca i s njim možda još druge. TE SU NOĆI TERACINSKI OPAT I PRIOR U SNU VIDJELI BENEDIKTA KAKO IM POKAZUJE PLAN ZGRADE, ALI TOME NISU

PRIDAVALI MNOGO PAŽNJE. Na ustanovljeni dan patrijarh nije došao i monasi se rastužiše, i pošli su sveću poslije dužeg čekanja da mu se potuže kako su uzalud čekali.

On im odvrati: »Kako? Nisam li došao prema svom obećanju? Nisam li vam se ukazao u snu i naznačio kako da podignite samostan? Idite i sagradite ga prema mojim uputama» Tako je nastao Teracinski samostan, koji se kasnije prozvao samostan Sv. Stjepana.

MOLITVA OSMOG DANA

Sveti Oče Benedikte, mnogi ne mogu živjeti mir. Nemaju mira u svojim srcima jer ne shvaćaju da je mir Božji dar, a mir nam je svima tako potreban.

Ja želim mir u svom srcu, u svojoj obitelji, mir u svom gradu, domovini i cijelom svijetu, ali znam da se za taj mir moram i ja sam-a odlučiti, jer tu odluku mogu donijeti samo ja, u svakom sukobu, u obitelji i dalje.

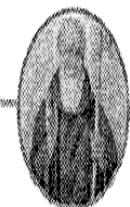
Sveti Oče Benedikte, moja odluka je uvijek slaba, pomozi mi da bude odlučna, kako bih mogao-la ljubiti, praštati, poštivati druge, služiti drugima i svoj jezik obuzdati baš onako kako to Gospodin od mene traži, da služi na slavu Božju a ne u službi vraga.

Sjeti se, dragi Oče, kako si ti uživao sretne trenutke svete šutnje i imao radost, molim te u ime one ljubavi i poslušnosti koju si ti imao prema Bogu, da i meni izmoliš vječnu radost, svetu šutnju, savršenu poslušnost te dar svete poniznosti. Amen.

Sada izmoli Krunicu i Litanije sv. Oca Benedikta

REDOVITA MOLITVA
POSEBNO SV. KRUNICE I POST
O KRUHU I VODI
OSLABLJUJU SNAGE SOTONE

Jörg Müller

DEVETI DAN

IZ ŽIVOTA SVETOG OCA BENEDIKTA

Vrlo žalosno je bilo i za samog patrijarhu jedno drugo rasvjetljenje što mu ga je udijelio Božji duh. Neki plemić po imenu Teoprob, kojega je svetac bio obratio, družio se s njim u velikom povjerenju. Jednog ga dana taj nađe u ćeliji kako gorko plače. Počekao je neko vrijeme šuteći i sa suzdržljivim poštovanjem. No opazio je da onaj plač, različit od onoga kojim je svetac inače znao moliti, potječe od neke posebne tjeskobe. Teoprob se onda usudi zapitati ga za uzrok, na što mu Benedikt odgovori: »Evo, vaš će ovaj samostan što sam ga podigao i sve što sam pripravio svojoj braći, po суду Božjem biti prepušten nevjernicima. Jedva sam uspio postići da se spase život«. Tako je patrijarha predvidio prvo razorenje svoga Monte Cassina što su ga oko 577. godine izvršili Longobardi pod Zatonom. Navalili na nj po noći, po njemu harali, ali nisu naškodili monasima koji su se spasili bijegom. Benediktov plan se ponavljao stoljećima kad su njegov dragi dom u drugim prigodama pustošili nesavjesni ljudi ili protivne prirodne sile. Tako god. 883. Saraceni, godine 1349. potres, a da se i ne govori o drugim pustošenjima. Godine 1944. anglo-američanska vojska ona je sravnila sa zemljom to mirno prebivalište što ga je svetac gore podigao za sveta djela i kulturni napredak svijeta.

U jednom blagoslovljenom času, kad mu je duh posve uznesen na nebo, Bog je Benediktu udijelio

posebno viđenje. U gluho doba noći, dok su braća počivala, on je uz prozor razmatrao o božanskim stvarima. Najednom je jaka svjetlost raspršila svaku tamu pred njegovim očima i

zasjala tako silno da je nadilazila i samo danje svjetlo. Zatim nadode još nešto čudnije: u jednoj mu se sunčanoj zraci ukazao kao sklpljen čitav svijet. Učeni su bogoslovii raspravljali o naravi tog izvanrednog božanskog rasvjetljenja, te su se čak pitali da li je svetac u tom času promatrao samo Božje lice. No sigurno je, kako priponinje sv. Grgur, da Benediktova duša, navikla po posebnoj milosti mističnog sjedinjenja gledati svoga Stvoritelja, toliko se tada raširila da je mogla obuhvatiti čitav svijet i gledati divote svevišnjeg Bića koje ga je stvorilo.

ZAŠTO DA ME ŽALOSTITE
POSJEDIJEM LI JOŠ KRISTA, TKO ĆE
MI GA UZETI?
TKO ĆE MI OTETI NEBO KOJE MI JE
SIN BOŽJI PREDAO U VJERI?

Paul Gerhardt

MOLITVA DEVETOG DANA

Sveti Oče Benedikte, ako me Gospodnja riječ ne oslobodi od straha, ne mogu biti ni otvorena njegovo Riječi. Snagom svoga svetoga zagovora molim te da oslobodiš sve iz moga srca što smeta da se otvorim ljubavi Božjoj. Na poseban te način molim da uliješ duboku ljubav u moje srce prema Riječi Božjoj, kako bi je nosila i razmišljala o prevelikoj ljubavi koju mi Božanska dobrota dariva.

Tebi je, Sveti Oče Benedikte, Bog dao veliku snagu i moć nad Sotonom i njegovim paklenim silama, molim Te izmoli milost svima onima koji idu putem propasti a dali se pod vodstvo Zloga a onima koji su se zapleli u zlo, daj im snagu da se iz toga oslobole i milost da ostanu vjerni putu spasenja. Amen.

Sada izmoli Krunicu
i Litanije sv. Oca
Benedikta

*Gospodine,
neka nas
Tvoj veliki andeo drži
budnim,
kad zli neprijatelj
snuje udarce protiv nas.
Ali po njemu
nam daruj smirenost,
koju je svijet potpuno
izgubio;
mir molitve,
razmatranje i
mir u Bogu.
Amen*

U KOLIKE BOLI NAS BACAJU
NAŠE LUDOSTI I LAŽI

Sv. Augustin

KADA TE BOG VODI
NIŠTA TI NE MANJKA,

KADA DAŠ RUKU VRACU
SVETI SE RUŠI,
ALI JE VELIKA ŽALOST ŠTO
KASNO SAZNAŠ

OHOLOST JE UZROK PROPASTI

(Tob 4:13)

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Slava Ocu.....

Sveti Benedikte, vođo i oče monaha, nado i utjeho onih koji ti se preporučuju. Stavljamo se pod tvoju moćnu zaštitu. Tebe, uzore svih kreposti, molimo da se po tvojim zaslugama dostojiš sačuvati nas od svake napasti i od svega što bi moglo naškoditi našoj duši, da izbjegavajući grijeh, nikada ne uvrijedimo neizmjernu Božju dobrotu.

Slava Ocu.....

Sveti pokorniče Benedikte, diko monaha, ljiljane među trnjem, koji si postom i molitvom u samoći i tišini samostana oplakivao grijeha i tako stekao krunu slave, molimo te da se po tvojoj velikoj ljubavi prema Bogu dostojiš isprositi nam iskreno i pravo pokajanje za grijeha i nedostatke kojima vrijeđamo Boga i žalostimo presveto Srce Njegova Sina.

Slava Ocu.....

Ugodniče Božji, Sveti Benedikte, ti uvijek zelena maslinova grano, plodna lozo u vinogradu Gospodnjem, molimo te da zagovaraš nas grešnike pred prijestoljem Božnjim, da nas, oprostivši nam grijeha, učvrsti u dobrim odlukama kako se nikad od Njega ne bismo udaljili.

Slava Ocu.....

Moćni patrijarhu, sveti Benedikte, koji si znao odbiti napasti svijeta i izvoštiti pobjedu nad neprijateljima svoje duše, tebi se utječemo, tebe molimo i prosimo, da po tvojim zaslugama, po zaslugama tvojih učenika Placida i Maura, tvoje sestre Skolastike i svih tvojih svetih monaha i monahinja, u nama ražariš sveti žar da se uzmognemo uspješno boriti protiv napasti tijela i đavla.

Slava Ocu.....

Moćni čudotvorče, uzore strpljivosti i svake kreposti, sveti Benedikte, koji si ljubavlju i samozatajom znao postidjeti protivnike svoje, isprosi i nama od Stvoritelja, u nevoljama strpljivost, u teškoćama jakost, u opasnostima ustrajnost, da sljedeći tebe, postignemo mir i spasenje.

Slava Ocu.....

Ljiljane čistoće, ljubitelju siromaštva, oče poslušnosti, sveti Benedikte, isprosi nam milost da zamrzimo grijeh, a zavolimo svetu nevinost siromaštva te da, naslijedujući tebe u poslušnosti, poniznosti i podvrgavanju volji božjoj, revno izvršimo dužnost svoga zvanja.

Slava Ocu....

Bogu ugodni sveti Benedikte, dragocjena duhovna posuda puna blage utjehe i prave radosti, tebe je Bog obdario neizrecivim milostima. Isprosi i nama da po tvojim zaslugama živimo uvijek u ljubavi i milosti Božjoj te nas nikakva sila ne odijeli od Boga, već da nakon smrti budemo dostojni Isusa Krista.

Slava Ocu....

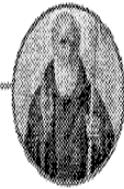
Gospodin ga je ljubio i počastio
zaodjenuo ga je odjećom slave

Pomolimo se:

Svemogući yječni Bože, počuj naše molitve koje Ti upravljamo potaknuti svetim životom što ga je tvoja milost oblikovala u tvome služi Benediktu. Učini nas na zemlji naslijedovateljima njegova uzornog života kako bismo na nebu bili dionici njegove slave. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

SVAKI ČOVJEK IMA SVOG ANĐELA
ČUVARA KOJEM BI SE TREBAO IZRUČITI.
ANĐEO ČUVAR I MNOGE MOLITVE I
DEVETNICE SVECIMA PODUPIRU
BORBU PROTIV SILA TAME I POMAŽU U
POBJEDI NAD NJIMA

Jörg Müller

LITANIJE

SVETOG OCA BENEDIKTA

Gospidine, smiluj se
Kriste, smiluj se
Gospodine, smiluj se
Kriste, čuj nas
Kriste, usliši nas
Oče nebeski, Bože
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože
Duše sveti, Bože
Sveto Trostvo, jedan Bože
Sveta Marija, slasti monaha
Sveti oče Benedikte
Milošću i imenom blagoslovljeni
Sveti Benedikte, Božji čovječe
Podaritelju svetog Pravila
Mužu čestita života
Biseru svetosti
Ljubitelju samoće
Slugo Isusa Krista istinskog kralja
Štovatelju Kristova križa
Zaljubljeniče u molitvu
Preziratelju duha svijeta
Pobjedniče zlih duhova
Pomoćniče u napastima
Oče monaha
Uzore cenobita

Smiluj nam se!

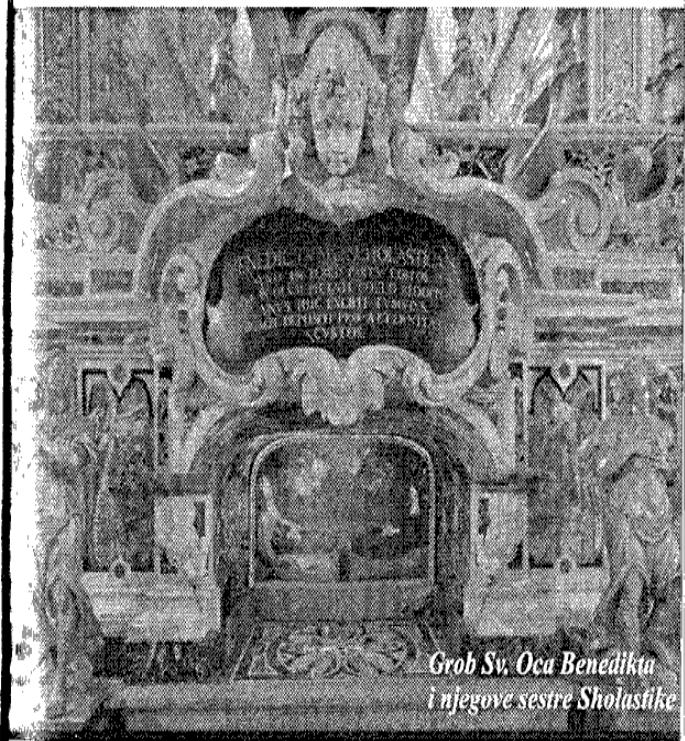
Moli za nas!

Uglede posvećena života
Ustanovitelju kuće Božje
Upravitelju kuće Božje
Vođo Kristovih vojnika
Navjestitelju Božjeg djela
Primjere rada i reda
Naučitelju svetog straha
Učitelju poslušnosti
Pokazatelju šutljivosti
Primjere poniznosti
Uzore sabranosti
Uvoditelju dobre revnosti
Djelotvoritelju ljubavi
Putokaze mira
Ohrabrenje klonulih
Olakšanje slabih
Ublaženje jakih
Uzore duhovnih voda
Utjeho umirućih
Uresu Crkve
Zaštitniče Europe
Veliki čudotvorče
Naša radost
Jaganje Božji koji oduzimaš grijeha svijeta -
oprosti nam, Gospodine.
Jaganje Božji koji oduzimaš grijeha svijeta -
usliši nas, Gospodine.
Jaganje Božji koji oduzimaš grijeha svijeta -
smiluj nam se, Gospodine.

Moli za nas!

POMOLIMO SE:

Svemogući vječni Bože, koji si svetog Benedikta počastio darom svoje velike ljubavi, da bi po njemu nebrojene duše došle k Tebi. Ponizno te molimo, po njegovim zaslugama, ražari naša srca ognjem svoje ljubavi da hrimo k vrhuncima svetosti i slave. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

*Grob Sv. Oca Benedikta
i njegove sestre Scholastike*